

Dr. Sebastian Painadath, SJ

KORIZMENE MEDITACIJE O GLAVNIM SASTAVNICAMA
KRŠĆANSKOG RAZUMIJEVANJA BOGA

Prijevod s njemačkog jezika: prof. Stjepan Lončarić

1. BOG S NAMA

Riječ tijelom postade.

„Riječ tijelom postade.“ To je temelj kršćanske vjere. Koje značenje ima iskaz Ivanova evanđelja (1,14) za sliku Boga i izgradnju našeg života? Mi smo naslijedili jednu sliku Boga, govorimo o svemogućem, sveznajućem, vladajućem Bogu. Pogledati slabo Dijete Isusa u Betlehemu i tu prepoznati *Boga s nama* je sablazan i ludost za logičko razmišljanje (1 Kor 1,23). Utjelovljenje Boga naglavce izvrće sve uvriježene slike Boga.

Grčki izraz logos često se prevodi kao „riječ“. Ali to je jedan vrlo sužavajući prijevod. Logos zapravo označava puninu samoizraza, očitovanja duha. Ljudi ne izražavaju osjećaje i misli samo riječima. Osjećaje ljubavi može izraziti i jedan dobrohotan pogled, blag dodir, srdačan zagrljaj. Ples i umjetnost mogu nam bez riječi prenijeti stvaralački duh. Čovjekov se duh izliva u raznolikim oblicima. Logos treba razumjeti u tom obuhvatnom smislu. Ako Božji logos suzimo samo na „riječ“, onda sužavamo i teologiju, liturgiju i katehezu. Time vežemo vjersko razmišljanje i refleksiju uz jedan određeni pojam. Bogoslužje se veže na riječi, a posredovanje vjere odnosno vjeronauk previše se uzima kao poučavanje sa grčkorimskim načinom razmišljanja kao mjerilom. No, ako logos promatramo u svoj dubini i širini samoizražaja duha, onda ples i umjetnost, mitovi i priče, geste i usporedbe imaju mjesto u refleksiji vjere te u posredovanju i prenošenju vjere.

Logos je cjelovit samoizražaj Boga. On je dinamika bitka u Božanstvu, izlivanje Božje stvarateljske snage, očitovanje božanskoga misterija. Sveukupno stvorenje nastalo je u tom

izlijevanju i time se održava na životu. „Sve postade po njoj (Riječi / Logosu)... u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo“(Iv 1,3-4). Logos je prisutna sadašnjost Boga u kozmosu.

„I Riječ (*Logos*) tijelom postade“ (Iv 1,14). Sveprožimajuća Božja prisutnost očitovala se u jednom djetetu – Isusu. Božanska životna rijeka kozmosa izlila se u jednu krhku posudu. Grčka riječ *sarks* ukazuje na krhko, nemoćno, slabo u čovjeku. Bog je sasvim radikalno stupio u vezu sa svijetom. U najdubljem samoodreknuću (grč. *kenosis*) prepoznajemo Božju blizinu i ljubav (Fil 2,7). Tako gledajući, mi ne vjerujemo u svemogućeg, nego u Boga lišenog moći (1 Kor 1,25); ne u onoga koji gore na tronu sjedi, nego u Boga koji ljudima pere noge (Iv 13,14).

Kršćanska vjera u utjelovljenje Logosa tada donosi posljedice: Mi promatramo cjelokupnu povijest čovječanstva kao proces objavljivanja Božjega Logosa koji se neprekidno kreće naprijed u mnogovrsnim oblicima i bojama, u različitim religijama i kulturama. U slabima i siromašnima, u radostima i svagdašnjim bolima doživljavamo preobražujuću Božju prisutnost u nama i oko nas. U evolucijskom zbivanju svemira prepoznajemo ples Duha Božjega koji svemu daruje život i sve preobražava u novi bitak. Ako je Bog k nama došao u tijelu, onda i mi trebamo k Bogu dospjeti po tijelu. Tijelo je sveto mjesto, „hram Duha Svetoga“ (1 Kor 6,19). Duhovnost koja je otvorena prema svijetu i koja ga preobražava, zahtijeva akciju i zalaganje u svijetu. Emanuel – Bog je s nama, u nama, oko nas.

Meditacija:

S divljenjem gledam u Isusu samoodreknuće Logosa. Pitam se, koje značenje ono ima za moju sliku Boga.

